

ORZECZENIE
WYŻSZEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH

Warszawa, dnia 22 czerwca 2023 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIDP
w następującym składzie:

Przewodniczący - doradca podatkowy – Mirosław Michna (spr.)
Sędzia - doradca podatkowy – Krzysztof Wojtowicz
Sędzia - doradca podatkowy – Joanna Zawiejska - Rataj

Protokolant - Karolina Żebrowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 czerwca 2023 roku sprawy doradcy podatkowego nr wpisu obwinionej o to, że wbrew obowiązkowi nieregularnie opłacała składki członkowskie na rzecz samorządu doradców podatkowych Krajowej Izby Doradców Podatkowych za okres:

- od marca 2016 r. do grudnia 2016 r. (doradca podatkowy nie wpłacił żadnej kwoty na 800 zł),
- od stycznia 2017 r. do grudnia 2017 r. (doradca podatkowy wpłacił kwotę 404 zł w miesiącu lutym, kwotę 560 zł w miesiącu marcu, kwotę 436 zł w miesiącu listopadzie, w miesiącu wrześniu na 960 zł wymagane),
- od stycznia 2018 r. do lutego 2019 r. (doradca podatkowy wpłacił kwotę 400 zł w miesiącu kwietniu 2018, kwotę 764 zł w miesiącu październiku 2018 na 1120 zł),
- w marcu 2019 r. doradca podatkowy wpłacił kwotę 1100 zł,

na skutek czego Pani naruszyła obowiązki zawodowe doradcy podatkowego określone prawem, jak też zasady etyki doradców podatkowych, tj. popełniając przewinienie dyscyplinarne z art. 36 pkt 1 i 3 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 15b ust 4 Zasad Etyki Doradców Podatkowych,

po ustaleniu, że Obwinionej zarzucono czyn z art. 64 ust. 1 i 2 Ustawy o doradztwie podatkowym to jest naruszenie obowiązku regularnego opłacania składek członkowskich wynikającego z art. 36 pkt. 3 Ustawy o doradztwie podatkowym poprzez brak uiszczenia na dzień 19 kwietnia 2019 r. składek na kwotę 1796 zł tym samym okres przekraczający 6 okresów składkowych,

na skutek odwołania wniesionego przez obwinioną od orzeczenia Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych Mazowieckiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie z dnia 26 października 2022r., sygn. akt SD 135/19

1. na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. uchyla zaskarżone orzeczenie i przekazuje sprawę doradcy podatkowego do ponownego rozpoznania przez Mazowiecki Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie Krajowej Izby Doradców Podatkowych,
2. na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. kosztami postępowania obciąża Krajową Izbę Doradców Podatkowych.

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 26 października 2022r., sygn. akt SD 135/19, Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Doradców Podatkowych Mazowieckiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie uznał obwinioną doradcę podatkowego numer wpisu za winną popełnienia przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2117) polegającego na tym że wbrew obowiązkowi nieregularnie opłacał składki członkowskie na rzecz samorządu doradców podatkowych Krajowej Izby Doradców Podatkowych za okres:

- od marca 2016 r. do grudnia 2016 r. (doradca podatkowy nie wpłacił żadnej kwoty na 800 zł);
- od stycznia 2017 r. do grudnia 2017 r. (doradca podatkowy wpłacił kwotę 404 zł w miesiącu lutym, kwotę 560 zł w miesiącu marcu, kwotę 436 zł w miesiącu listopadzie, w miesiącu wrześniu na 960 zł wymagane)
- od stycznia 2018 r. do lutego 2019 r. (doradca podatkowy wpłacił kwotę 400 zł w miesiącu kwietniu 2018, kwotę 764 zł w miesiącu październiku 2018 na 1120 zł)
- w marcu 2019 r. doradca podatkowy wpłacił kwotę 1100 zł

na skutek czego Pani naruszyła obowiązki zawodowe doradcy podatkowego określone prawem, jak też zasady etyki doradców podatkowych, tj. popełniając przewinienie dyscyplinarne z art. 36 pkt 1 i 3 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 15b ust. 4 Zasad Etyki Doradców Podatkowych stanowiących Załącznik do uchwały nr 32/2014 Krajowej Rady Doradców Podatkowych z dnia 11 lutego 2014 r. (dalej: „Zasady Etyki Doradców Podatkowych”) i wymierzył obwinionej na podstawie art. 64 ust. 2 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym karę dyscyplinarną upomnienia

Powyższe orzeczenie zostało zaskarżone przez obwinioną odwołaniem z dnia 15 listopada 2022 r., w którym zarzuciła ona, że pisma w sprawie o sygn. akt SD 127/19 z dnia 5 października 2022 r., z dnia 7 października 2022 r. oraz z dnia 10 października 2022 r. doręczono jej w dniu 4 listopada 2022 r., co uniemożliwiło jej stawiennictwo na rozprawie, a przynajmniej podjęcie decyzji co do wzięcia udziału w rozprawie, w której udział nie był dla niej obowiązkowy.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny przyjął, że odwołanie zawarte w piśmie z 15 listopada 2022 r. zawierała zarzut naruszenia prawa obwinionej do obrony przed Sądem Dyscyplinarnym wyrażone w art. 42 ust 2 Konstytucji i art. 6 k.p.k., a skonkretyzowane w szczególności w art. 374 § 1 k.p.k. oraz z art. 70 ustawy o doradztwie podatkowym poprzez umożliwienie uczestnictwa w rozprawie, które to naruszenie miało wpływ na treść orzeczenia.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Odwołanie obwinionej zasługuje na uwzględnienie.

W rozstrzyganej sprawie zawiadomienie o czynności procesowej w postaci rozprawy przed Sądem Dyscyplinarnym pierwszej instancji zostało skierowane do obwinionej w formie przesyłki pocztowej za potwierdzeniem odbioru (art. 130 k.p.k.) doręczonej osobiście w urzędzie pocztowym (art. 132 § 1 k.p.k.). Zgodnie z datą na potwierdzeniu odbioru przesyłki na tzw. zwrotce, nie ulega wątpliwości, że zawiadomienie z dnia 10 października 2022 r. o terminie rozprawy wyznaczonym na 26 października 2022 r. zostało odebrane 4 listopada 2022 r, a więc już po terminie rozprawy. Co prawda w aktach sprawy znajduje się również pismo Sądu Dyscyplinarnego pierwszej instancji datowane na 6 października 2022 r., ale z błędnie wskazaną datą rozprawy tj. 26 października **2021 r.** Niezależnie jednak od błędnie podanej daty brak jest w tym wypadku potwierdzenia odbioru tej przesyłki (tzn. z 6 października 2022 r.) w aktach postępowania.

Jednocześnie w piśmie uznanym przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny za skutecznie wniesione odwołanie obwiniona zaprzecza jakoby miała otrzymać zawiadomienie o terminie rozprawy przed 4 listopada 2022 r.

Okoliczność braku skutecznego doręczenia zawiadomienia o terminie rozprawy nie została dostrzeżona przez Sąd Dyscyplinarny pierwszej instancji, który w protokole rozprawy z dnia 26 października 2022 r., a wbrew dokumentom znajdującym się w aktach sprawy, potwierdził prawidłowość powiadomienia obwinionej o terminie rozprawy.

Zgodnie z art. 374 § 1 k.p.k. oraz z art. 70 ustawy o doradztwie podatkowym obwiniony ma prawo brać udział w rozprawie. Treść tych przepisów statuuje uprawnienie obwinionego, o którym powinien on zostać prawidłowo powiadomiony (art. 70 ustawy o doradztwie podatkowym). Zgodnie z art. 117 § 2 k.p.k., czynności nie przeprowadza się, jeżeli osoba uprawniona nie stawiła się, a brak dowodu, że została o niej powiadomiona. Należałoby podkreślić, że art. 117 § 2 k.p.k. ma charakter gwarancyjny dla stron uprawnionych do wzięcia udziału w czynności procesowej¹.

Biorąc pod uwagę powyższe można prowadzić rozprawę również w wypadku nieobecności obwinionej, ale jedynie wówczas, gdy została ona prawidłowo o niej zawiadomiona. Nie ulega wątpliwości, że do prawidłowego zawiadomienia o treści rozprawy w niniejszej sprawie nie doszło, skoro przedmiotowe zawiadomienie zostało skutecznie dokonane już po dniu rozprawy. W rezultacie koniecznym było zaniechanie jej przeprowadzenia, o czym wprost stanowi art. 117 § 2 k.p.k.

W tej sytuacji Sąd Dyscyplinarny pierwszej instancji, przeprowadzając rozprawę w dniu 26 października 2022 r. pod nieobecność obwinionej, rażąco uchybił treści art. 374 § 1 k.p.k. i art. 117 § 2 k.p.k. Konsekwencją powyższych naruszeń była obraza art. 6 k.p.k., poprzez pozbawienie obwinionej prawa do obrony gwarantowanego w art. 42 ust. 2 Konstytucji, aktach prawa międzynarodowego oraz przepisów procedury karnej.

Obwiniona nie mogła bowiem składać na rozprawie wyjaśnień czy wniosków, które mogłyby mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia. Nie ma przy tym znaczenia czy faktycznie obwiniona z tego prawa zamierzała skorzystać, ponieważ istotne jest samo prawo do obrony, z którego skorzystania w rezultacie uchybień w działaniu Sądu Dyscyplinarnego pierwszej instancji, obwiniona skorzystać nie mogła.

¹ Wyrok SN z 9.10.2020 r., IV KK 283/20, LEX nr 3145225.

On

Wskazane wyżej okoliczności związane z brakiem skutecznego doręczenia obwinionej zawiadomienia o terminie rozprawy skutkowały koniecznością uchylecia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Dyscyplinarnemu pierwszej instancji celem umożliwienia obwinionej obecności na rozprawie i podjęcia obrony zgodnie z art. 6 k.p.k.

Z uwagi na powyższe, Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzekł jak w sentencji.